

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 28 kwietnia 2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 sierpnia 2015 roku oskarżony T. K. wracał z pracy do domu poruszając się samochodem marki R. (...) o nr rej. (...). Oskarżony był zmęczony i głodny. Po drodze wstąpił do sklepu, gdzie zrobił zakupy i wypił jedno mocne, duże piwo. Wracając do domu chwile potem został zatrzymany przez policję. Około godziny 21 w trakcie kontroli drogowej funkcjonariusz policji asp. K. S. w obecności st.post. T. N. przeprowadził badanie T. K. urządzeniem elektronicznym (...)

Po dokonaniu sprawdzenia przez funkcjonariusza policji stanu trzeźwości kierującego elektronicznym urządzeniem (...) okazało się, że znajduje się on w stanie nietrzeźwości posiadając: o godzinie 21:05– 0,84 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 21:06– 0,84 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu

(dowody: wyjaśnienia T. K. k. 72 protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym Alkometr A2.0 /4 L nr (...) wraz z wydrukami k. 2, świadectwo wzorcowania urządzenia Alkometr A2.0 /4 L nr (...) k. 3,)

Oskarżony T. K. ma 42 lata, jest żonaty ma jedno dziecko w wieku 3 lat. Posiada wykształcenie zasadnicze budowlane. Zatrudniony jest w firmie (...) sp. z o. o. jako ochroniarz, osiąga dochód w wysokości 1 200 zł. Nie posiada majątku. Dotychczas nie był karany

(oświadczenie oskarżonego T. K., k. 71 verte, karta karna k. 13, informacja o dochodach k. 42-43)

Oskarżony T. K. przyznał się do zrucanego mu czynu podając, że było tak jak jest napisane przez policję. Wyjaśnił, że wracając po pracy do domu był zmęczony i głodny. Podał, że po drodze zrobił zakupy i wypił duże mocne piwo, a następnie za chwile został zatrzymany przez policję.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego w pełni zasługują na wiarę, są one jasne i spójne. Ponadto znajdują one potwierdzenie w protokole użycia urządzenia elektronicznego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (...)

Sąd dał również wiarę dokumentom urzędowej w postaci karty karnej, świadectwa wzorcowania analizatora wydechu (...) uznając, że ich treść i autentyczność nie budzi wątpliwości.

Za wiarygodny Sąd uznał także protokół z badania stanu trzeźwości T. K. urządzeniami elektronicznymi (...). Pochodzi on bowiem od kompetentnych w określonym przedmiocie instytucji i sporządzony zostały w zakresie ich właściwości, zaś żadna ze stron nie kwestionowała ich rzetelności.

Zgromadzony materiał dowodowy w sposób nie budzący wątpliwości wskazuje, że w dniu 14 sierpnia 2015r. T. K. prowadził samochód marki R. (...) o nr rej. (...). będąc w stanie nietrzeźwości.

Przestępstwa z art. 178a § 1 kk dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Wysepek ten ma charakter umyślny. Zadaniem przepisu 178a§1 kk jest ochrona bezpieczeństwa ruchu drogowego przed zagrożeniem, które wiąże się z prowadzeniem przez osoby nietrzeźwe pojazdów mechanicznych, co stanowi zawsze niebezpieczne zachowanie. Przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć każdą czynność wpływającą bezpośrednio na ruch pojazdu

w szczególności rozstrzygający o kierunku i prędkości jazdy. Pojazdem mechanicznym jest każdy pojazd wprawiany w ruch za pomocą własnego silnika.

Stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do stężenia we krwi powyżej 0,5 ‰ alkoholu lub obecności w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg w 1 dm³.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż T. K. swym zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk. W dniu 14 sierpnia 2015r., kierował będącym pojazdem mechanicznym samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) na ulicy (...) w R.. Przeprowadzone badania oskarżonego o godzinie 21:05 wykazało zawartość 0,84 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu. Zatem znajdował się w tym czasie w stanie nietrzeźwości, co potwierdziło dwukrotne badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, sposób i okoliczności popełnienia czynu, jak też postać zamiaru oraz rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

T. K. będąc na zakupach w trakcie drogi powrotnej z pracy do domu wypił jedno mocne duże piwo wiedząc, że przyjechał samochodem i tym samym samochodem będzie wracał do domu. Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. Oskarżony bowiem w czasie popełnienia czynu miał w pełni zachowaną poczytalność, a biorąc pod uwagę doświadczenie życiowe należne każdemu dorosłemu człowiekowi, stwierdzić należy, iż miał on możliwość rozpoznania swojego zachowania. Poza tym nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu lub winę sprawcy oraz żadna szczególna sytuacja motywacyjna. Oskarżony wyjaśnił, że był zmęczony i głodny w ocenie Sądu nie jest to żadna okoliczność wpływająca na umniejszenie winy oskarżonego. Wręcz przeciwnie oskarżony będąc zmęczony sięgnął po alkohol będąc w trakcie drogi z pracy do domu, gdzie jako osoba dorosła posiadająca już pewien zakres doświadczenia życiowego wiedział, że właśnie zmęczenie i głód przyspieszy wywołanie negatywnej reakcji organizmu na spożyty alkohol. W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej zakazującej prowadzenia pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł. Przy wymiarze i rodzaju kary Sąd wziął pod uwagę, aby spełniła ona swoje cele zapobiegawcze, które spowodować powinny, że oskarżony nie popełni ponownie tego typu czynu jak również jej cele wychowawcze polegające na uświadomieniu oskarżonemu stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił. Jednocześnie Sąd uznał, że wymierzona kara pozwoli oskarżonemu na zrozumienie nagannego zachowania i pomoże w zrozumieniu, iż norm prawnych należy przestrzegać. Przy wymiarze kary na korzyść oskarżonego uwzględniono stan nietrzeźwości, dotychczasową niekaralność, wyrażoną skruchę oraz nie budzący zastrzeżeń tryb życia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że grzywna w orzecznym wymiarze będzie odpowiednim środkiem reakcji prawno-karnej za popełnione przestępstwo. Nie będzie ona zbyt dużym obciążaniem dla budżetu oskarżonego jednocześnie będzie ona dla niego odczuwalna. Orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów lub pojazdów określonego rodzaju jest obligatoryjne w przypadku przestępstwa, którego oskarżony się dopuścił. W tym zakresie Sąd miał na uwadze, że oskarżony jest osobą pracującą, zatrudniony jest na stanowisku ochroniarza. Jednakże należy zauważyć, że pomimo pozytywnie ocenionego dotychczasowego trybu życia oskarżonego nie można stracić z pola uwagi faktu, że dopuścił się on przestępstwa. Mimo, że miał świadomość, że z zakupami wsiądzie do samochodu i będzie jechał do domu spożył alkohol w postaci dużego mocnego piwa.

Oskarżony wyjaśniał tłumacząc się, że był zmęczony i głodny. Jednakże wskazać należy, że będąc w wieku 42 lat i wypijając duże mocne piwo - z ostrożnością powinien podchodzić do przekonania, że po wypiciu takiej ilości alkoholu nawet przy przyjęciu, że byłby wypoczęty i po posiłku jego stan pozwalał by mu, na prowadzenie pojazdu.

W konsekwencji oskarżony winien zdawać sobie sprawę z tego, że nie powinien kierować samochodem bezpośrednio po wypiciu dużego mocnego piwa.

W tym miejscu wskazać należy, iż obecnie zgodnie z brzmieniem art. 42§2 kk (obowiązującym od dnia 18 maja 2015r.) Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173kk, art. 174kk lub art. 177 kk.

Orzekając zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat na podstawie art. 42§2 kk Sąd uwzględnił, rodzaj pojazdu, którym oskarżony kierował, okoliczności w których doszło do popełnienia czynu jak również potrzebę eliminowania z ruchu drogowego osób, które w sposób lekkomyślny naruszają jego zasady. Waga naruszonej przez oskarżonego zasady bezpieczeństwa w ruchu, jaką jest obowiązek zachowania trzeźwości kierującego oraz stopień jej naruszenia wyrażający się w ilości alkoholu w wydychanym powietrzu (0, 84‰) uzasadniały orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznym na okres trzech lat. Zakaz prowadzenia pojazdów jest bowiem środkiem karnym o charakterze głównie prewencyjnym, stanowiącym jedno z narzędzi walki z przestępczością drogową. Zakaz prowadzenia pojazdów spełnia to zadanie poprzez wykluczenie z ruchu sprawców stwarzających zagrożenie. Takim niewątpliwie jest oskarżony, który prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości. Długość okresu trwania zakazu prowadzenia pojazdów uwzględnia również dotychczasowy sposób życia oskarżonego.

W przedmiotowej sprawie T. K. zatrzymano na podstawie art. 137 ust 1 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym w dniu 14.08.2015r. prawo jazdy

Mając to na uwadze oraz treść art. 63 § 4 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 14.08.2015r.

Z dniem 1 lipca 2015r., został dodany przepis art. 43a § 2 kk, który stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk, art. 179 kk lub art. 180 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 kk na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.

Z tych względów Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5 tysięcy złotych uznając, że okoliczności popełnionego czynu, uzasadniają powyższą kwotę, która wpłynie na kształtowanie świadomości prawnej oskarżonego i społeczeństwa.

Jednocześnie Sąd przyznał zgodnie z art. 29 ust 1 ustawy Prawo o adwokaturze wynagrodzenie obrońcy oskarżonego z urzędu adw. A. B. ustalając wynagrodzenie zgodnie z § 14 ust. 1 pkt 1 i § 14 ust.2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powiększając tę kwotę o wartość podatku VAT albowiem nie zostało one uiszczone w całości ani w części.

Sąd zwolnił w całości oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów procesu z uwagi na jego sytuację majątkową i rodzinną . Oskarżony ma na utrzymaniu 3 letnie dziecko, osiąga nie duży dochód około 1200 zł., zatem w ocenie Sądu biorąc pod uwagę wysokość zasądzonego świadczenia pieniężnego i wysokość kary grzywny nie jest on w stanie uiścić kosztów bez uszczerbku w utrzymaniu siebie i rodziny.

SSR Wioletta Zawora